

EL LECTOR ESCRIU

Ripoll i el senyor López de Lerma

Sr. Director,
Ara fa poc més de quatre anys, el patronat de l'Hospital de Ripoll —ara Casal dels Avis— rebia una carta del Sr. López de Lerma, diputat a Corts per Minoria Catalana, anunciant que la Generalitat havia concedit una subvenció per a les obres del Casal. En la carta de resposta, el Patronat li comunicava que les obres de les quals parlava en la carta estaven ja a punt d'acabar, i li deien textualment que els plauria que l'interès palesat pel diputat a l'hora de comunicar-los la subvenció es concretés a donar suport a la petició dels 64 milions que faltaven per acabar les obres.

Fins avui, ni el Patronat ni l'Ajuntament no han rebut ni els 64 milions ni cap més carta del Sr. López de Lerma.

El mes d'octubre passat, i coincidint amb una campanya de crítiques del grup municipal convergent a l'equip de govern de l'Ajuntament pel tema de la suposada manca de sòl industrial, el Sr. López de Lerma venia a Ripoll.

En contra del que el sentit de la cortesia permetria esperar, el diputat no va visitar l'Ajuntament, on per cert l'alcalde tenia un ampli dossier per entregar-li. El que sí va fer el Sr. López de Lerma aprofitant la visita foren unes àmplies declaracions al diari «Los Sitios de Gerona» en què afirmava que l'alcalde de Ripoll, Sr. Piella, practicava sistemàticament una política de victimisme.

El que el Sr. López de Lerma en les seves declaracions passà per alt fou el fet que en el tema del sòl industrial Ripoll continua discriminat: a totes les poblacions veïnes, caps de comarca, governades per majoria convergent, l'Institut Català del Sòl de la Generalitat ha promogut i subvencionat la creació de polígons industrials. A Ripoll, en canvi, no.

Les acusacions de victimisme fetes pel Sr. Lopez de Lerma al Sr. Piella recorden les que es van fer, ara fa més d'un any, per minimitzar i desqualificar les reivindicacions que feia l'alcalde de Ri-

poll davant les repercussions negatives que sobre Ripoll i el Ripollès tindria l'obertura del Túnel del Cadí.

Les estadístiques del trànsit que ara ja no passa pel Ripollès i la política de fets consumats —recorden Alp i la N-152— permeten veure qui tenia raó.

Per altra part, no fa pas gaire llegia a la premsa unes crítiques que el mateix diputat López de Lerma feia a l'ens públic de RTVE. Suposo que el Sr. López de Lerma deu saber que el darrer mes d'octubre el Gabinet de Radiodifusió del Departament de Presidència de la Generalitat cominava Ràdio Ripoll, emissora municipal amb llicència, a treure el seu repetidor de St. Bartomeu, cosa que Ràdio Ripoll va fer tot seguit. En canvi, continuen emetent ara com ara a Catalunya gran quantitat d'emissores sense cap mena de llicència, i precisament en unes d'elles, situada al Ripoll tant el president Pujol com el mateix López de Lerma, hi han fet aquest any àmplies declaracions. Ja no parlem tampoc de les emissores amb reemissors no autoritzats i altres irregularitats. Ràdio Ripoll ha estat, doncs, clarament discriminada, i el Sr. López de Lerma, que és diputat per la «provincia», encara és hora que s'hagi de queixar.

Aquests són tres fets puntuals però significatius.

No per això Ripoll es queda parat de braços: l'ampliació del Casal dels Avis tira endavant, malgrat també l'opinió del Sr. Laporte en el sentit que ja tenim prou places (llista d'espera actual: més de 30 avis). I tira endavant gràcies sobretot a l'aportació dels fons d'antic patronats ripollesos, que s'han destinat a aquesta obra prioritària, i a d'altres subvencions que acaben de cobrir l'import.

En el terreny de la radiodifusió l'Ajuntament de Ripoll ha demanat a la Generalitat un augment de potència per a la ràdio, ja que tenim el mateix dret a fer sentir la nostra veu que el que tenen d'altres poblacions cap de comarca.

Quant al tema del sòl industrial, i malgrat la discriminació que pateixen Ripoll i el Ripollès (que, segons la propaganda d'In-

casol, no estaria dins «la Catalunya del futur»...) els esforços i reivindicacions de la gent i els diferents estaments de casa nostra són ben palesos, tal com ho són també en el tema comunicacions, en què al llarg de l'any, i malgrat les promeses, no s'hi ha realitzat cap millora important.

Durant la seva visita a Ripoll, el Sr. López de Lerma va pintar un panorama ombrívol de casa nostra i en lloc d'aportar solucions, va carregar les tintes sobre un futur incert.

Gràcies, Sr. López de Lerma, però res més lluny de la veritat sense negar que avui aquí, com en altres llocs, hi ha problemes que esperen solució —i contribuir a trobar-la hauria de ser la tasca dels diputats—, el cert que s'han donat i es donen a casa nostra iniciatives i actuacions que demostren la il·lusió i l'afany de tirar endavant dels ripollesos. Iniciatives i actuacions que provenen tant del camp industrial, comercial o privat com de l'institucional, i que permeten mirar el futur amb esperança.

Els mitjans de comunicació del Ripollès reben puntual informació de l'oficina de premsa del Sr. López de Lerma explicant-los per randa les seves intervencions al Congrés o a la premsa.

Com a ripollès, m'agradaria que per damunt de paraules, declaracions i polèmiques, el Sr. López de Lerma ens aportés també solucions. **Andreu Serrat Tarracó** (Regidor de l'Ajuntament de Ripoll)

Solidaritat amb en Joan Vall

Sr. Director,
Voldria expressar la meua solidaritat amb el periodista del diari que vostè dirigeix Sr. Joan Vall i Clara i la meua repulsa envers accions tan incíviques, insultants i antipatriòtiques, de les quals crec que és un exemple la pintada apareguda a Girona, a la cantonada del carrer Artillers amb Bonastruc de Porta, emparada pel signe de l'independentisme. És un mal servei a l'independentisme i a la llibertat d'expressió.

Li prego que trameti la meua solidaritat al periodista Joan Vall i Clara. **M. Teresa Seseras i Vicens**. (Advocada. Girona)

Tots els carrers de Girona

El carrer i el passatge del Puigneulós

370

El carrer i el passatge de Puigneulós, o Puig Neulós, pertanyen a l'antic municipi de Santa Eugènia, concretament al barri de Can Gibert del Pla, format al llarg dels anys seixanta i setanta, tot vorejant el llit del riu Güell. El carrer serveix per enllaçar els carrers del riu Güell i de l'Orient, i el passatge no és res més que una mena de pati interior interblocs que parteix del carrer del Puigneulós fins connectar al cap de pocs metres amb l'esmentat carrer del riu Güell.

La via principal, és a dir, el carrer del Puigneulós, és força ample, amb edificis de quatre i cinc pisos d'alçada construïts pel Patronat de la Santa Creu de la Selva i que són ocupats en bona part per gent procedent d'arreu de l'Estat. Usualment, la majoria dels baixos dels edificis són emprats com a aparcaments de cotxes, bé que una petita part són destinats a tallers o establiments comercials. Fou urbanitzat i dotat de tots els serveis l'any 1974, i al llarg del 1985 s'ha procedit a la instal·lació de la xarxa de gas ciutat.

Pel que fa al passatge, abraça un ampli pati interior, al qual es pot accedir per un pas porxat tant des del carrer del riu Güell com des del carrer del Puigneulós, i és format per dos edificis de cinc pisos d'alçada. És de forma quadrangular, i gaudeix d'un tram per a aparcament de cotxes i un espai central per a

esbarjo i lleure de la mainada. Urbanitzar l'any 1974, a la primavera del 1985 hi arribà la instal·lació de la xarxa de gas ciutat i l'octubre del mateix any se li renovà totalment el seu paviment. Compta amb un equipament comercial força important, concretament un supermercat, una llibreria i un taller de tapisseria.

En els baixos d'un bloc, a la cruïlla amb el carrer del Güell i del Taga, s'hi troba situat un centre d'activitats de joves que depèn del Centre Social de Santa Eugènia. En principi s'utilitzà com a guarderia fins l'acabament de la llar infantil «El Tarlà», situada al proper carrer de l'Orient. D'aleshores ençà funciona com a centre d'activitats per a joves, mitjançant l'organització d'activitats diverses i com a escola d'adults. També hi funciona uns tallers per a mainada no escolaritzada.

El nom d'ambdues vies s'aprovà en el ple de l'Ajuntament del 5 de juliol del 1968, seguint el costum en aquest barri de duplicar la denominació carrer-passatge, en la majoria de casos amb noms de muntanyes del nostre Pirineu. En aquest cas es refereix al cim del Puigneulós, punt més elevat (1256 metres) del massís de l'Albera, al límit entre les comarques de l'Alt Empordà i el Vallespir.

Ramon Alberch i Fugueras

Loreto Figuerola i Planas

Vídua de Llorenç Carreras i Llenas

Morí cristianament a Girona el dia 30 de desembre del 1.985 a l'edat de 86 anys

Fills: Conxita i Josep Vázquez; néts: Josep Maria i Anna Maria, Jordi i Montserrat, Jaume i Olga, Conxita i Klaus.

Pepita i Joan Ginjaume; néts: Loreto, Maria Carme, Josep Maria i Maria Teresa. Carme i Jordi Piera; néts: Maria Carme Ismael, Jordi i Carme, Isabel i Jacint Joaquim, Anna.

Besnèts i família tota us ho fan saber. La missa Exequial en sufragi de la seva ànima se celebrà ahir dimecres, dia 1, a les 10 del matí a l'Església Parroquial del Mercadal.

Capella mortuòria: c/ Anselm Clavé, n° 30

Girona, 2 de gener del 1.986

WALWO

CENTRE COMERCIAL